

בהון. ויזמא חדא, הוא לקבליה דכתיב, (זכריה י"ד) והיה יום אחד הוא יודע ליי' וגו'.

דבר אחר, עד שיפוח היום קדם דיפוח ההוא יזמא דאומין. ונסו הצללים, אינון שולטנין דשלטו עלייהו. אלף לי אל הר המור, אמר קדשא בריה הוא, אלף לי, לנערא האומות מירושלם דהוא הר המור, כמה דכתיב, בהר המוריה אשר בירושלם. ואל גבעת הלבונה, דא בי מקדשא די בציון, דכתיב ביה (תהלים מ"ח) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון וגו', (אמר רבי יהודה) כמה דאת אמר, (איוב ל"ח) לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה. כהאי דאחיד בטלית, לנערא טנופא מנה.

אמר רבי יוסי, עתיד קדשא בריה הוא לאתגלייא בירושלם דלתתא, ולדכא יתה מטנופי עממיא, עד דלא אשתלים ההוא יזמא דאומין. דאמר רבי חייא, לית שולטנו לאומין עלייהו דישראל, אלא יזמא חדא לחוד, דהוא יזמו של הקדוש ברוך הוא, והוא אלף שנים. הדא הוא דכתיב, (איכה א') נתנני שוממה כל היום דנה. יזמא חד לחוד, ולא יתיר.

אמר רבי יוסי, אי יתיר ישתעבדון, לא על פום גזרת מלכא הוא, אלא על דלא בעיין למיהדר לקבליה, וכתיב (דברים ל') והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה וגו', וכתיב, (דברים ל') אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך וגו'.

ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל. (שמות א') אמר רבי שמעון תא חזי, דהא על כל פנים מלאכא שלטונא דממנא על מצראי הוה, והכי הוא, דרובא דפרשתא לא אתמר, אלא מלך מצרים סתם, והיינו ממנא רברבא על

יום אחד הוא יודע לה' וגו'. דבר אחר עד שיפוח היום - קדם שיפוח אותו יום של האמות. ונסו הצללים - אלו שלטונים ששלטו עליהם. אלף לי אל הר המור - אמר הקדוש ברוך הוא, אלף לי לנער את האמות מירושלים, שהוא הר המור, כפתוב בהר המוריה אשר בירושלם. ואל גבעת הלבונה - זה בית המקדש שבציון, שכתוב בו (משלי מח) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון וגו', ואמר רבי יהודה כמו שנאמר (איוב לח) לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה. כמו זה שאחוז בטלית לנער ממנה טנופת.

אמר רבי יוסי, עתיד הקדוש ברוך הוא להתגלות בירושלים שלמטה ולטהר אותה מטנופי העמים, עד שלא ישתלם אותו היום של האמות. שאמר רבי חייא, אין שלטון לאמות על ישראל אלא יום אחד בלבד, שהוא יזמו של הקדוש ברוך הוא, והוא אלף שנים. זהו שפתוב נתנני שוממה כל היום דנה. יום אחד בלבד, ולא יתיר. אמר רבי יוסי, אם ישתעבדו יותר, לא על פי גזרת המלך הוא, אלא על שלא רוצים לחזור אליו, וכתוב (דברים ל') והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה וגו', וכתוב אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך וגו'.

ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל. אמר רבי שמעון, בא ראה, שהרי על כל פנים המלאך השליט הממנה על המצרים היה, וכך הוא, שברב הפרשה לא נאמר אלא מלך מצרים סתם, והיינו הממנה הגדול על

מצראים. פֿרעה מְלֶךְ מִצְרַיִם, פֿרעה מֶמֶשׁ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְפִיכֶן כָּתוּב וַיֹּאמֶר, כְּלוּמַר הַכְּנִיס בְּלִבְכֶם דְּבַר זֶה, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר (שְׁמוּאֵל ב' טו) כִּי ה' אָמַר לוֹ קַלֵּל אֶת דְּוֹד. מִחֻשְׁבֵּת הַלֵּב בְּלִבְדוּ. וְכֵן (אֶסְתֵּר ו) וַיֹּאמֶר הֶמָּן בְּלִבּוֹ, וְכֵן (בְּרַאשִׁית יז) וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֵן מֵאֵה שָׁנָה. אֲף כֹּאן גַּם, הַכְּנִיס מִחֻשְׁבָּה בְּלִבְכֶם שְׁאִמְרוּ רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ. מַה זֶה מִמֶּנּוּ? רָצָה לוֹמַר מִמֶּנָּה שְׁלֵהֶם. הֵם אָמְרוּ בְּלִבְכֶם שְׁחִיל וְתִקַּף שְׁלֵהֶם גְּדוּל וְתִקִּיף מִמֶּנּוּ, מַה שְׁלֵטוֹן שְׁלֵהֶם.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כֹּל אַמּוֹת הָעוֹלָם (חוּץ מִיִּשְׂרָאֵל) מוֹשְׁכִים כְּחֵם מִשְׁרִיָּהֶם, וַיִּשְׂרָאֵל מוֹשְׁכִים כְּחֵם מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם נִקְרָאִים עִם ה', וְלֹא עִם שֵׁל הַשְּׁלֵטָנִים. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כֹּאן נִקְרָאוּ עִמוֹ, שְׁכַתוּב וַיֹּאמֶר אֵל עִמוֹ, וְשֵׁם כְּתוּב (שְׁמוֹת א) רָאֵה רְאִיתִי אֶת עֲנִי עַמִּי, עַמִּי מִמֶּשׁ. יִשְׂרָאֵל נִקְרָאוּ עִם ה', וְשְׁאָר הָאַמּוֹת נִקְרָאוּ עִמוֹ שֵׁל הַשְּׁלֵיט שְׁלֵהֶם, שְׁכַתוּב (מִיכָה ד) כִּי כָל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיו וְאַנְחֲנוּ גִלְדָּה בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

אָמַר רַבִּי אַבְאָה, פְּסוּק זֶה הִיא לוֹ לומר, (וְהָיָה עִם יִשְׂרָאֵל, אוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ. וְאַלֵּא) מַהוּ עִם בְּנֵי? אֵלֵּא עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ, מֵאוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל שְׁלֵמַעֲלָה, שְׁחֻשְׁבוּ שְׁעַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ, וְלֹא עִם ה', וְכַתוּב וַיִּקְצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כַּתוּב מִפְּנֵי עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֵלֵּא מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ.

רַבִּי יוֹחָנָן הִיא עוֹמֵד לִפְנֵי רַבִּי יִצְחָק. אָמַר, מַה רָאֵה בְּלֶק לומר (בַּמִּדְבָּר כב) הִנֵּה עִם יִצְחָק, בְּלֶק מִכְשָׁף גְּדוּל הִיא, וְכֵן דְּרָף

מִצְרָאִי. פֿרעה מְלֶךְ מִצְרַיִם, פֿרעה מֶמֶשׁ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְפִיכֶן כָּתוּב וַיֹּאמֶר, כְּלוּמַר אַכְנִיס בְּלִבְהוֹן מִלְּתָא דָּא, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר, (שְׁמוּאֵל ב', ט"ז) כִּי יִי' אָמַר לוֹ קַלֵּל אֶת דְּוֹד. מִחֻשְׁבֵּת הַלֵּב בְּלִבְדוּ. וְכֵן (אֶסְתֵּר ו) וַיֹּאמֶר הֶמָּן בְּלִבּוֹ, וְכֵן (בְּרַאשִׁית י"ז) וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֵן מֵאֵה שָׁנָה. אוֹף הֶכָּא נָמִי, אַכְנִיס מִחֻשְׁבֵּתָא בְּלִבְהוֹן, דְּאָמְרוּ רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ. מָאִי מִמֶּנּוּ. רְצוֹנוֹ לומר מִמֶּנָּה דִּילְהוֹן, אִינּוֹן אָמְרוּ בְּלִבְיָהוּ, דְּחִילָא וְתוֹקְפָא דִּילְהוֹן, רַבְרָבָא וְתִקִּיפָא מִמֶּנּוּ, מִשְׁוֹלְטָנָא דִּילְהוֹן.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כֹּל אוֹמֵין דְּעַלְמָא, (בְּרַ יִשְׂרָאֵל) מִשְׁכִּין תוֹקְפָא מִשְׁרִיָּהוֹן, וַיִּשְׂרָאֵל נִגְדִין חִילֵיהוֹן מִקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִינּוֹן אֶתְקֵרוּן עַמָּא דְיִי', וְלֹא עַמָּא דְשׁוֹלְטָנֵיא. ר' יְהוּדָה אָמַר, הֶכָּא אֶתְקֵרוּן עִמוֹ, דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר אֵל עִמוֹ, וְהֵתָם כְּתִיב, (שְׁמוֹת ג') רָאֵה רְאִיתִי אֶת עֲנִי עַמִּי, עַמִּי מִמֶּשׁ יִשְׂרָאֵל אֶקְרוּן עִם יִי', וְשְׁאָר אוֹמֵין אֶקְרוּן, עִמוֹ דְשׁוֹלְטָנָא דִּילְהוֹן דְּכַתִּיב, (מִיכָה ד') כִּי כָל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיו וְאַנְחֲנוּ גִלְדָּה בְּשֵׁם יִי' אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

אָמַר רַבִּי אַבְאָה, הָאִי פְּסוּקָא, הָוָה לִיה לְמִימַר (הִנֵּה עִם יִשְׂרָאֵל אוּן) בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ, (אֵלֵּא) מַהוּ עִם בְּנֵי. אֵלֵּא עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ, מַהוּ הוּא יִשְׂרָאֵל דְּלֵעִילָא, דְּחֻשְׁבוּ דְעִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הוּוּ, וְלֹא עִם יִי', וְכַתִּיב (שְׁמוֹת א') וַיִּקְוֲצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּתִיב מִפְּנֵי (דָּף י"ז ע"ב) עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֵלֵּא מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ.

רַבִּי יוֹחָנָן הָוָה קָאִים קָמִיה דְּר' יִצְחָק, אָמַר, מַה חֶמָּא בְּלֶק לְמִימַר (בַּמִּדְבָּר כ"ב) הִנֵּה עִם יִצְחָק, וְלֹא אָמַר הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְלֹא אָמַר הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? וְאַלֵּא אָמַר לוֹ רַבִּי יִצְחָק,

(אלא) אמר ליה ר' יצחק, בלק מכשף גדול הוה, וכן דרף המכשפים לקחת הדבר שאין בו חשדא, וכן אין מזכירין לעולם שם אביו של אדם, אלא שם אמו, דבר שאין בו חשדא. דבן דרף השדים, דמעיינים בההוא מלה דקאמרי להו, אי איהו כדיבא, מודיעין ליה מלין פדיבין, ואי הוא קשוט, פל מה דאמרין לזמנא זעירא קושטא הוא, פל שפן למעבד עבדתא. רבי אחא אמר, בלק אורחא דקלנא נקט, הנה עם יצא ממצרים, פלומר, דלית אנן ידעין ממאן אינון.

אמר רבי יוחנן, מפני מה עמא דרב רבין נטירין, ועמא דקודשא בריה הוא לא נטירין. אמר רבי יצחק, לא דמי מספנא לעתירא. מספנא בעי לנטרא דיליה, עתירא לא נטיר דיליה, וכל שפן דישראל, אינון ממלכא דרחים קשוט ודינא. ודינא קדמא עביד בגוברין דביתיה, דבעי דאינון להוון נטירין מחטא יתיר מפלהו הדא הוא דכתיב, (עמוס ג) רק אתכם ידעתי מפל משפחות האדמה וגו'.

רבי יוסי נפק לאורחא, והוה רבי אחא בר יעקב אזיל עמיה, עד דהו אולי, שתיק רבי יוסי, והרהר במלי דעלמא. ורבי אחא הרהר במלי דאורייתא. (ער דהו אולי) חמא רבי יוסי חד חוּיא, דהוה רהיט אבתריה. אמר רבי יוסי לרבי אחא, חזית האי חוּיא דרהיט אבתראי. אמר ליה רבי יוסי וחוּיא אבתרוי. נפל רבי יוסי, ודמא שתת ונחת מחוטמוי, שמע דהו אומרין, רק אתכם ידעתי מפל משפחות האדמה וגו', אמר רבי יוסי, ומה על שעתא חדא כן, מאן דמתיאש מנה על אחת וכמה.

המכשפים לקחת דבר שאין בו חשד, וכן אין מזכירים לעולם שם אביו של אדם, אלא שם אמו, דבר שאין בו חשד.

שבן דרף השדים, שמעיינים באותו דבר שאומרים להם, אם הוא כוזב - מודיעים לו דברים כוזבים, ואם הוא אמת - פל מה שאומרים לזמן קצר אמת הוא, פל שפן לעשות מעשה. רבי אחא אמר, בלק לקח דרף של קלון, הנה עם יצא ממצרים, פלומר שאין אנו יודעים ממי הם.

אמר רבי יוחנן, מפני מה העם של הגדולים שמורים, ועמו של הקדוש ברוך הוא אינם שמורים? אמר רבי יצחק, אין דומה עני לעשיר. העני צריך לשמר את שלו, העשיר לא שומר את שלו. וכל שפן שישראל הם ממלך שאוהב אמת ודין, ודין ראשון עושה באנשי ביתו, שרוצה שהם יהיו שמורים מחטא יותר מכלם. זהו שכתוב (עמוס ג) רק אתכם ידעתי מפל משפחות האדמה וגו'.

רבי יוסי יצא לדרף, והיה רבי אחא בר יעקב הולך עמו. עד שהיו הולכים, שתק רבי יוסי והרהר בדברי העולם, ורבי אחא הרהר בדברי תורה. (ער שהיו הולכים) ראה רבי יוסי נחש אחד שהיה רץ אחריו. אמר רבי יוסי לרבי אחא, ראית את הנחש הזה שרץ אחרי? אמר לו רבי אחא, אני לא ראיתי אותו. רץ רבי יוסי, והנחש אחריו. נפל רבי יוסי ודם שתת וירד מחטמו. שמע שהיו אומרים, רק אתכם ידעתי מפל משפחות האדמה וגו'. אמר רבי יוסי, ומה על שעה אחת כן - מי שמתיאש ממנה על אחת כמה וכמה.

על שעתא חדא כן, מאן דמתיאש מנה על אחת וכמה.

פָּתַח וְאָמַר, (דברים ב') פִּי ה' אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָי יָדַע לְכַתֹּף וְגו', הַמּוֹלִיכְךָ וְגו', נַחֵשׁ שָׂרֵף וְעַקְרֵב וְגו', נַחֵשׁ שָׂרֵף לְמָה הָכֵא. אֲלָא, לְקַחַת עוֹנָשׁן מִיִּשְׂרָאֵל, כָּל זְמַן שְׂמַתְפָּרְשִׁין מִן עֵץ הַחַיִּים. דְּכַתִּיב, (דברים ל') כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאוֹרְךָ יִמְיֶךָ.

תָּא חֲזִי, אָמַר רַבִּי חֲזִיא, כְּתִיב (משלי י"ג) חוֹשֶׁף שְׂבָטוֹ שׁוֹנֵא כְּנוּ וְגו'. וְכַתִּיב (מלאכי א') אֶהְבֵּתִי אֲתֶכֶם אָמַר ה'. וְכַתִּיב, (מלאכי א') וְאֵת עֲשׂוֹ שְׂנֵאתִי. מַהוּ שְׂנֵאתִי, דְּכַתִּיב חוֹשֶׁף שְׂבָטוֹ שׁוֹנֵא כְּנוּ. כְּלוּמַר שְׂנֵאתִי אוֹתוֹ, וְעַל כֵּן חֲשַׁכְתִּי שְׂבָט מֵהֶם, כָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, דְּלֹא בְעֵי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דִּיתְפָּרְשׁוּן מֵעֵץ הַחַיִּים אֲפִילוּ רַגְעָא חָדָא.

וַיֹּאמֶר אֶל עֲמוֹ. יֵהָב לְהוֹן עֵיטָא, לְמַעַבְדַּ עֲמַהוֹן בִּישָׂא. אָמַר רַבִּי תַנְחוּם, יָדַעִין הוּוּ מְצָרָאֵי בְּאַצְטַגְנִינֹת דְּלַהוֹן, שְׁסוּפֹן לְמַלְקֵי בְּגִין יִשְׂרָאֵל, וְלִכְךָ אֶקְדִּים שׁוֹלְטָנָא דְּלַהוֹן, לְמַעַבְדַּ עֲמַהוֹן בִּישׁ.

רַבִּי יֶצְחָק פִּגְעַ בְּהוּא טוֹרָא, וְחָמָא חַד בַּר נָשׁ דְּהוּא נְאִים תַּחוֹת חַד אֵילָן. יְתִיב תַּמָּן, אֲדַהוּה יְתִיב, חָמָא אַרְעָא דְּמַתְחַלְחָלָא, וְאַתְפַּר הוּוּ אֵילָנָא, וְנַפְל, וְחָמָא בְּקִיעִין גּוּמִין בְּאַרְעָא, וְאַרְעָא סְלֵקָא וְנַחְתָּא.

אַתְעַר הוּוּ גַבְרָא, צוּוח לְקַבְלִיה דְּרַבִּי יֶצְחָק, וְאָמַר לִיה יוֹדָאֵי יוֹדָאֵי, בְּכִי וְנִהִים, דְּהָאִידְנָא מְקִימִין בְּרַקִּיעָא חַד רַבְרָבָא מְמַנָּא שְׁלִטָנָא עֲלָאָה, וְהוּוּ זְמִין לְמַעַבְדַּ עֲמַכוֹן בִּישׁ סְגִי, וְהָאֵי רַגְשָׁא דְּאַרְעָא בְּגִינִיכוֹן הוּוּ. דְּכָל זְמַנָּא דְּרַגְשָׁא אַרְעָא, פַּד קָם מְמַנָּא, דִּיעֲבִיד עֲמַכוֹן בִּישָׂא.

תְּנוּה רַבִּי יֶצְחָק וְאָמַר, וְדָאֵי כְּתִיב, (משלי ל') תַּחַת שְׁלֵשׁ רַגְזָה אֶרֶץ, וְכַתִּיב תַּחַת עֲבָד כִּי

פָּתַח וְאָמַר, (דברים ב') פִּי ה' אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָי יָדַע לְכַתֹּף וְגו', הַמּוֹלִיכְךָ וְגו', נַחֵשׁ שָׂרֵף וְעַקְרֵב וְגו', נַחֵשׁ שָׂרֵף לְמָה לְקַחַת עוֹנָשׁן מִיִּשְׂרָאֵל כָּל זְמַן שְׂמַתְפָּרְשִׁים מֵעֵץ הַחַיִּים, שְׂכַתוּב כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאוֹרְךָ יִמְיֶךָ.

בְּא רְאָה, אָמַר רַבִּי חֲזִיא, כְּתוּב (משלי יג) חוֹשֶׁף שְׂבָטוֹ שׁוֹנֵא כְּנוּ וְגו', וְכַתוּב (מלאכי א') אֶהְבֵּתִי אֲתֶכֶם אָמַר ה', וְכַתוּב וְאֵת עֲשׂוֹ שְׂנֵאתִי. מַה זֶה שְׂנֵאתִי? שְׂכַתוּב חוֹשֶׁף שְׂבָטוֹ שׁוֹנֵא כְּנוּ, כְּלוּמַר שְׂנֵאתִי אוֹתוֹ, וְעַל כֵּן חֲשַׁכְתִּי שְׂבָט מֵהֶם. כָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצֵה שִׁיפְרְשׁוּ מֵעֵץ הַחַיִּים אֲפִילוּ רַגְעָא אֶחָד.

וַיֹּאמֶר אֶל עֲמוֹ, נָתַן לְהֶם עֲצָה לַעֲשׂוֹת עִמָּהֶם רַע. אָמַר רַבִּי תַנְחוּם, יוֹדְעִים הֵינּוּ הַמְצָרִים בְּאַצְטַגְנִינֹת שְׁלֵהֶם שְׁסוּפֹם לְלַקוֹת בְּגִלְל יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן הַקְדִּים הַשְׁלִיט שְׁלֵהֶם לַעֲשׂוֹת עִמָּם רַע.

רַבִּי יֶצְחָק פִּגְשׁ בְּאוֹתוֹ הַר, וְרָאָה אִישׁ אֶחָד יֹשֵׁן תַּחַת הָאֵילָן. יָשַׁב שָׁם. עַד שִׁישַׁב, רָאָה שֶׁהָאֶרֶץ מַתְחַלְחָלָת, וְנִשְׁבַּר אוֹתוֹ אֵילָן וְנַפְל, וְרָאָה בְּקִיעִים וְגַמּוֹת בְּאַרְץ, וְהָאֶרֶץ עוֹלָה וְיורֶדֶת.

הַתְעוֹרַר אוֹתוֹ הָאִישׁ, וְצוּח כְּנִגְדַּ רַבִּי יֶצְחָק וְאָמַר לוֹ: הַיְהוּדֵי יְהוּדֵי, תְּבַכּוּ וְתַנְהֶם, שְׁעַכְשׁוּ מַעֲמִידִים בְּרַקִּיעַ גְּדוֹל מְמַנָּה אֶחָד שְׁלִיט עֲלֵיוֹן, וְהוּא עֲתִיד לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם הַרְבֵּה רַע, וְרַעֲיֶדֶת הָאֲדָמָה הַזֹּאת הִיתָה בְּגִלְלָכֶם. שְׁכָל פַּעַם שְׂרוּעֶדֶת הָאֶרֶץ, כְּשֶׁקָם מְמַנָּה שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם רַע.

תַּמָּה רַבִּי יֶצְחָק וְאָמַר, וְדָאֵי